

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (piąta izba)

z dnia 23 listopada 2017 r.*

Ochrona odmian roślin – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa – Odmiana buraka cukrowego M 02205 – Artykuł 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2100/94 – Artykuł 7 rozporządzenia nr 2100/94 – Charakter odrębny odmiany roślin – Badanie techniczne – Postępowanie przed Izbą Odwoławczą – Obowiązek zbadania w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności danego przypadku – Kompetencje o charakterze reformatoryjnym

W sprawie T-140/15

Aurora Srl, z siedzibą w Finale Emilia (Włochy), reprezentowana początkowo przez adwokata L.B. Buchmana, a następnie przez adwokatów L.B. Buchmana, R. Crespiego i M. Razou, ,

strona skarżąca,

przeciwko

Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin (CPVO), reprezentowanemu początkowo przez F. Mattinę, następnie przez F. Mattinę i M. Ekvada oraz w końcu przez F. Mattinę, M. Ekvada i A. Weitz, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą CPVO, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

SESVanderhave NV, z siedzibą w Tirlemont (Belgia), reprezentowana przez adwokatów: początkowo K. Neefsa i P. de Jonga, a następnie przez P. de Jonga, ,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Izby Odwoławczej CPVO z dnia 26 listopada 2014 r. (sprawa A 010/2013) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa między Aurorą i SESVanderhave,

SĄD (piąta izba),

w składzie: D. Gratsias, prezes, A. Dittrich i P.G. Xuereb (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: M. Marescaux, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 24 marca 2015 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez CPVO w sekretariacie Sądu w dniu 29 lipca 2015 r.,

* Język postępowania: angielski.

po zapoznaniu się z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 23 lipca 2015 r.,

po zapoznaniu się z repliką złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 14 października 2015 r.,

po zapoznaniu się z dupliką CPVO złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 18 grudnia 2015 r.,

po zapoznaniu się z dupliką interwenienta złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 17 grudnia 2015 r.,

po zapoznaniu się z pytaniami na piśmie Sądu do stron z dnia 20 grudnia 2016 r. oraz ich odpowiedziami na te pytania złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 16 stycznia 2017 r.,

po zapoznaniu się z pytaniami na piśmie Sądu do stron z dnia 22 marca 2017 r. oraz ich odpowiedziami na te pytania złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 18 kwietnia 2017 r.,

po zapoznaniu się z uwagami CPVO oraz interwenienta odnośnie do dokumentu przedstawionego przez skarżącą na rozprawie i złożonego w sekretariacie Sądu w dniu 20 czerwca 2017 r.,

po zapoznaniu się z pytaniami na piśmie Sądu do stron z dnia 14 czerwca 2017 r. oraz ich odpowiedziami na te pytania złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 29 czerwca 2017 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 czerwca 2017 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu i zaskarżona decyzja

Procedura przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin

- 1 W dniu 29 listopada 2002 r. interwenient, spółka SESVanderhave NV, złożyła do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO), na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. 1994, L 227, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 16, s. 390), wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Odmianą roślin, dla której złożono wniosek o ochronę, jest M 02205, odmiana buraka cukrowego z gatunku *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll*.
- 2 CPVO zwróciło się do Statens utsädeskontroll (urzędu ds. kontroli i certyfikacji nasion, Szwecja, zwanego dalej „urzędem kontrolnym”) o dokonanie badania technicznego zgłoszonej odmiany zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94. Urząd ten został zobowiązany w szczególności do zbadania, czy zgłoszona odmiana różni się od najbardziej podobnych do niej odmian, których istnienie było powszechnie znane w momencie złożenia wniosku o udzielenie wspólnotowej ochrony odmian roślin (zwanym dalej „odmianami referencyjnymi”) w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94. Z tego tytułu uznano odmiany buraka Dieck 3903 i KW 043 za odmiany najbardziej podobne do zgłoszonej odmiany.

- 3 W dniu 10 grudnia 2004 r. urząd kontrolny przesłał do CPVO końcowe sprawozdanie techniczne, wraz z opisem odmiany i dokumentem „Informacja o odrębności” (zwanym dalej „porównawczym zestawieniem odrębności”). Ten ostatni dokument zawierał następujące elementy:

Nazwa odmiany referencyjnej	Cechy, ze względu na które różni się odmiana referencyjna	Poziom przejawów odmiany referencyjnej	Poziom przejawów zgłoszonej odmiany
Dieck 3903	blaszki: pofalowane na brzegach	6	4
	blaszki: pęcherzykowate	6	5
KW 043	blaszki: barwa zielona (zwana dalej „barwą blaszek”)	4	5
	zarodki: % jednokielkowego materiału siewnego	2	2

- 4 Na podstawie tego sprawozdania w dniu 18 kwietnia 2005 r. CPVO przyznało interwientowi wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, zarejestrowane pod sygnaturą UE 15118 dla odmiany M 02205. Do tej decyzji załączono dokumenty dostarczone przez urząd kontrolny, obejmujące opis odmian oraz porównawcze zestawienie odrębności.
- 5 W dniu 20 kwietnia 2012 r. skarżąca, Aurora Srl, poinformowała CPVO, że z jednej strony przed sądami włoskimi toczy się postępowanie sądowe – wszczęte przez interwienta przeciwko tej spółce postępowanie w sprawie naruszenia – oraz z drugiej strony, że sprzeczność została ujawniona w świadectwie rejestracyjnym dla odmiany M 02205, a mianowicie, że poziomy przejawów dotyczące cech „barwa blaszek” i „blaszki: pofalowane na brzegach”, takie jak zawarte w opisie odmian, nie odpowiadały poziomom przejawów określonym w porównawczym zestawieniu odrębności (odpowiednio 4 zamiast 5 i 5 zamiast 4).
- 6 W następstwie wniosku o udzielenie wyjaśnień skierowanego przez CPVO w dniu 23 kwietnia 2012 r. urząd kontrolny potwierdził, że błąd rzeczywiście wystąpił w porównawczym zestawieniu odrębności. Jednakże zdaniem urzędu kontrolnego błąd ten nie podważył wniosku dotyczącego odrębności zgłoszonej odmiany, tym bardziej że informacje zawarte w opisie odmiany były prawidłowe.
- 7 W dniu 4 maja 2012 r. CPVO przesłało skarżącej poprawioną wersję porównawczego zestawienia odrębności, wskazując, że w rzeczywistości był to błąd transkrypcji informacji uzyskanych z oficjalnego opisu wspomnianej odmiany.
- 8 Następnie skarżąca poinformowała CPVO, że w poprawionej wersji porównawczego zestawienia odrębności ujawniono inne błędy, a mianowicie, że w zmienionej wersji tego dokumentu nie zostały skorygowane uwagi dotyczące „barwy blaszek”. W tym względzie CPVO potwierdziło w dniu 11 maja 2012 r., że przejawy odmiany M 02205 w odniesieniu do tej właściwości były na poziomie 4, a nie 5. W wyniku tej ostatniej poprawki cecha „barwa blaszek” nie była już istotna dla odróżnienia zgłoszonej odmiany od odmiany KW 043, ponieważ ich poziom przejawów stał się identyczny, właściwość ta została usunięta z porównawczego zestawienia odrębności.
- 9 Podczas wymiany korespondencji, która miała miejsce przy tej okazji między urzędem kontrolnym a CPVO to ostatnie podniosło również kwestie dotyczące identycznego poziomu przejawów cech dwóch odmian M 02205 i KW 043 w odniesieniu do cechy „zarodki”.

- 10 Przy okazji wysłania do CPVO w dniu 27 kwietnia 2012 r. skorygowanej wersji porównawczego zestawienia odrębności urząd kontrolny utrzymał odniesienie do cechy „zarodki”, dodając do jego poziomu przejawów zmianę procentową, tj. 29% dla zgłoszonej odmiany, w porównaniu do 94% dla odmiany referencyjnej KW 043.
- 11 W następstwie tych kolejnych poprawek porównawcze zestawienie odrębności miało następujące brzmienie:

Nazwa odmiany referencyjnej	Cechy, ze względu na które różni się odmiana referencyjna	Poziom przejawów odmiany referencyjnej	Poziom przejawów zgłoszonej odmiany
Dieck 3903	blaszki: pofalowane na brzegach	6	5
	blaszki: pęcherzykowate	6	5
KW 043	zarodki: % jednokielkowego materiału siewnego	2 (94%)	2 (29%)

Postępowanie w pierwszej instancji przed CPVO o unieważnienie prawa do ochrony

- 12 W dniu 28 sierpnia 2012 r. skarżąca wystąpiła z żądaniem unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego interwenientowi zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 2100/94 na tej podstawie, że kolejne korekty dokonane w porównawczym zestawieniu odrębności wykazały, że odmiana M 02205 nie spełniała warunku „odrębności” w rozumieniu art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia. Ścisłej rzecz ujmując, skarżąca zakwestionowała w ramach pisma z uzasadnieniem odwołania złożonego do CPVO okoliczność, że w wyniku powyższych korekt jedyna odrębność między odmianami M 02205 i KW 043 polegała na procentowej zmianie poziomu przejawów cechy „zarodki”, tj. 29% dla odmiany M 02205, wobec 94% dla odmiany referencyjnej KW 043. Tymczasem okoliczność ta sprawiła, że wybór ten był niewłaściwy z punktu widzenia celów wniosku dotyczącego rozróżnienia zgłoszonej odmiany, zważywszy, że zgodnie z wyjaśnieniami podanymi w załączniku 1 do protokołu przyjętego przez CPVO w dniu 15 listopada 2001 r. dla gatunku *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* (zwanego dalej „protokołem z dnia 15 listopada 2001 r.”), mającym zastosowanie w niniejszej sprawie, odróżniający charakter odmiany kandydującej może być uzasadniony z powodu „zarodków” tylko wtedy, gdy istnieje różnica o wielkości 2 punktów między oceną tej odmiany i oceną odmiany referencyjnej – co zdecydowanie nie miało miejsca w tym przypadku.
- 13 W dniu 13 maja 2013 r. – w zakresie, w jakim stwierdzono, że w wyniku powyższych korekt rozróżnienie między odmianami M 02205 i KW 043 było w istocie wyłącznie różnicą związaną z procentem „zarodków” – CPVO skontaktowało się z urzędem kontrolnym i zwróciło się z prośbą o sprawdzenie, czy cecha „zarodki” stanowiła jedyną cechę odróżniającą te odmiany, czy też zaobserwowano również inne właściwości podczas przeprowadzania badań technicznych.

- 14 W dniu 14 maja 2013 r. urząd kontrolny wydał zaktualizowaną wersję porównawczego zestawienia odrębności zawierającego nowe cechy, które urząd ten uznał za zdolne do uzasadnienia rozróżnienia między danymi odmianami. Przedmiotowa wersja miała następujące brzmienie:

Nazwa odmiany referencyjnej	Cechy, ze względu na które różni się odmiana referencyjna	Poziom przejawów odmiany referencyjnej	Poziom przejawów zgłoszonej odmiany
Dieck 3903	blaszki: pofalowane na brzegach	6	5
	blaszki: pęcherzykowate	6	5
KW 043	zarodki: % jednokielkowego materiału siewnego	2 (94%)	2 (29%)
	korzeń: długość	6	3
	blaszki: pofalowane na brzegach	4	5
	blaszki: połysk	4	5
	blaszki: pęcherzykowate	4	5

- 15 W świetle tych elementów w dniu 16 maja 2013 r. CPVO potwierdziło stronom postępowania w sprawie unieważnienia prawa, że odmiana M 02205 różniła się od wszystkich znanych odmian w rozumieniu art. 7 rozporządzenia nr 2100/94. Ponadto uściśliło, że zmiana właściwości, jaka nastąpiła, była wynikiem okoliczności, że różne urzędy kontrolne w sposób odmienny sporządzały sprawozdania dotyczące odrębności, zarówno z punktu widzenia wyboru cech charakterystycznych uznanych za istotne dla uzasadnienia odrębnego charakteru zgłoszonej odmiany. Ponadto to właśnie na podstawie tego zróżnicowania w praktyce różnych urzędów kontrolnych CPVO uzasadniało wybór cechy „zarodki”. Niemniej jednak, o ile okazało się, że cecha ta nie była w stanie uzasadnić wniosku co do istnienia odrębności, została ostatecznie usunięta z listy właściwości w ostatecznej wersji porównawczego zestawienia odrębności, takiej jak ta ustalona w dniu 9 września 2013 r. Wersja ta miała następujące brzmienie:

Nazwa odmiany referencyjnej	Cechy, ze względu na które różni się odmiana referencyjna	Poziom przejawów odmiany referencyjnej	Poziom przejawów zgłoszonej odmiany
Dieck 3903	blaszki: pofalowane na brzegach	6	5
	blaszki: pęcherzykowate	6	5
KW 043	korzeń: długość	6	3
	blaszki: pofalowane na brzegach	4	5
	blaszki: połysk	4	5
	blaszki: pęcherzykowate	4	5

- 16 Z powodu różnych modyfikacji dokonanych w porównawczym zestawieniu odrębności skarżąca – w ramach uwag ustnych przedstawionych podczas rozprawy przed CPVO – przedstawiła dodatkowe argumenty w celu wykazania, że w momencie przyznania spornego prawa wspólnotowego do ochrony odmian roślin odmiana M 02205 nie różniła się od odmiany KW 043.

- 17 Skarżąca twierdziła między innymi, że wersje przedostatnia i ostateczna porównawczego zestawienia odrębności wskazywały, że oceny dotyczące przejawów właściwości w nim występujące odnoszące się do odmian referencyjnych KW 043 i Dieck 3903, nie pochodziły z wyników prób porównawczych uprawnych przeprowadzonych w 2003 r. i 2004 r., lecz zostały zaczerpnięte z oficjalnych opisów tych odmian ustalonych w chwili przyznania tym ostatnim wspólnotowego prawa do odmiany rośliny. Zdaniem skarżącej taka praktyka byłaby nie tylko niedopuszczalna, ale również niezgodna z prawem, ponieważ narusza wszystkie obowiązujące przepisy w tym przedmiocie – na podstawie których charakter odróżniający zgłoszonej odmiany powinien opierać się wyłącznie na danych z bezpośrednio porównawczych prób niezależnych upraw przeprowadzonych w ciągu dwóch kolejnych lat po złożeniu wniosku o rejestrację odmiany, której dotyczy wnioski. Jej zdaniem istniało tylko jedno możliwe wyjaśnienie uzasadnienia decyzji CPVO, zgodnie z którym wniosek co do odrębności odmiany M 02205 był oparty na podstawie oficjalnego opisu referencyjnych odmian KW 043 i Dieck 3903. Wyjaśnienie to polegałoby na tym, że po usunięciu cech „barwa blaszek” i „zarodki” z porównawczego zestawienia odrębności żadne inne dane z wyników porównawczych prób uprawowych z 2003 r. i 2004 r. nie były w stanie uzasadnić odrębnego charakteru zgłoszonej odmiany.
- 18 W celu rozwiania wszelkich wątpliwości w tym względzie skarżąca wystąpiła w dniu 23 maja 2013 r. do CPVO o dostarczenie jej dokumentów pochodzących z urzędu kontrolnego odnośnie do sprawy dotyczącej odmiany M 02205. Pismem z dnia 5 czerwca 2013 r. CPVO odpowiedziało na wniosek skarżącej, ale tylko częściowo, podając jedynie wykazy odmian, które zostały zbadane w trakcie badania technicznego przeprowadzonego w 2003 r. i 2004 r., takie jak przedłożone do CPVO przez urząd kontrolny.
- 19 Skarżąca skierowała do CPVO kilka innych wniosków o dodatkowe informacje w celu uzyskania wyników wspomnianych prób upraw. Wnioski te nie zostały jednak uwzględnione w toku postępowania administracyjnego przed CPVO z uwagi na to, że dane te musiały być przechowywane przez urząd kontrolny. Dopiero w dniu 2 marca 2015 r. CPVO przekazało skarżącej wyniki wspomnianych prób upraw.
- 20 Decyzją NN 010 z dnia 23 września 2013 r. CPVO odrzuciło wniosek skarżącej o unieważnienie prawa zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94 na tej podstawie, że odmiana M 02205 wyraźnie odróżniała się od odmian referencyjnych, w tym KW 043. CPVO wyjaśniło, że w momencie sporządzania sprawozdania końcowego urząd kontrolny miał wiedzę odnośnie do ocen w zakresie przejawów cech poprawnych, w odniesieniu do wszystkich cech odnoszących się do zgłoszonej odmiany i że w związku z tym błędy wynikające z transkrypcji w porównawczym zestawieniu odrębności były bez wpływu na wniosek co do odrębności tej odmiany; okoliczność ta została zresztą potwierdzona przez urząd kontrolny.
- 21 Według CPVO zgłoszona odmiana była w sposób oczywisty odrębna od wszystkich innych powszechnie znanych odmian buraków cukrowych i z uwagi na kilka cech. W tym względzie CPVO przede wszystkim przypomniało, że zaktualizowana wersja porównawczego zestawienia odrębności z dnia 14 maja 2013 r. potwierdziła wniosek dotyczący rozróżnienia między odmianą M 02205 a odmianą referencyjną KW 043 z uwagi na cztery inne cechy. Następnie podniosło okoliczność, iż cecha „zarodki” została początkowo wymieniona w porównawczym zestawieniu odrębności, pomimo jej nieistotnego charakteru dla uzasadnienia charakteru odróżniającego zgłoszonej odmiany, choć godna ubolewania, była bez znaczenia w końcowym rozrachunku. Byłoby tak tym bardziej w przypadku, gdyby porównywalne zestawienie odrębności było przedstawiane fakultatywnie przez urząd kontrolny wyłącznie w celach informacyjnych. Wreszcie CPVO uściśliło, że gdy zdało sobie sprawę, że cecha „kiełkowania” nie była istotną właściwością, o której należy uczynić wzmiankę w sprawozdaniu, zwróciło się do urzędu kontrolnego nie o cechy „dodatkowe” lub „nowe”, jak twierdziła skarżąca, ale by wybrać inną cechę, która została zaobserwowana podczas porównawczych prób upraw i która pozwoliłaby w odpowiedni sposób zilustrować charakter odróżniający zgłoszonej odmiany.

- 22 W świetle powyższego CPVO odmówiło stwierdzenia nieważności zaskarżonych wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin.

Postępowanie przed Izbą Odwoławczą CPVO

- 23 W dniu 4 października 2013 r. skarżąca na podstawie art. 67–72 rozporządzenia nr 2100/94 wniosła odwołanie do Izby Odwoławczej CPVO od decyzji w sprawie odrzucenia jej wniosku o unieważnienie prawa.
- 24 W uzasadnieniu skargi skarżąca wyraziła w szczególności wątpliwości co do pochodzenia danych dotyczących odmiany referencyjnej KW 043, takie jak te umieszczone w przedostatniej wersji i w ostatniej wersji porównawczego zestawienia odrębności.
- 25 Podobnie jak w postępowaniu w pierwszej instancji przed CPVO, powtórzyła ona swoje twierdzenie, w myśl którego odrębny charakter odmiany M 02205 został ustalony dla odmian referencyjnych KW 043 i Dieck 3903 nie na podstawie danych zebranych wskutek prób porównawczych z upraw, ale – bardziej prawdopodobnie – na podstawie uwag na świadectwach odmiany referencyjnej, uzyskanych z prób upraw przeprowadzonych w różnym czasie, tj. w 2001 i 2002 r. dla odmiany KW 043 oraz w 2002 i 2003 r. dla odmiany Dieck 3903. W tym względzie skarżąca uściśliła, że oceny w zakresie przejawów cech przyznane odmianie KW 043 w porównawczym zestawieniu odrębności są identyczne z tymi, które zostały wymienione w oficjalnym opisie tej odmiany. Tymczasem wśród urzędów kontrolnych powszechne jest to, że z uwagi na okoliczność, iż na oceny w zakresie przejawów cech specyficznych dla buraków w dużym stopniu wpływają czynniki zewnętrzne, prawdopodobieństwo uzyskania tych samych ocen w zakresie przejawów cech w następstwie prób z upraw prowadzonych w różnych latach jest bardzo małe.

Zaskarżona decyzja

- 26 Decyzją A 010/2013 z dnia 26 listopada 2014 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie skarżącej jako bezzasadne, stwierdzając w szczególności, że przeceniła wagę porównawczego zestawienia odrębności – który zakwalifikowała jako „zasadniczą podstawę” wspólnotowej ochrony odmian roślin, podczas gdy w rzeczywistości dokument ten zawierał jedynie dodatkowe informacje wynikające z wyników porównawczych prób z upraw. W konsekwencji okoliczność, że dokument ten został trzykrotnie poprawiony, nie byłaby w stanie spowodować unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony spornych odmian roślin.
- 27 Jeśli chodzi o kwestię prób porównawczych z upraw, Izba Odwoławcza stwierdziła, że skarżąca ograniczyła się do twierdzenia, że nie dokonano bezpośredniego porównania między zgłoszoną odmianą a odmianami referencyjnymi. Izba Odwoławcza stwierdziła, po zakwalifikowaniu takiego bezpośredniego porównania odmian jako „podstawowej reguły” w ramach takich prób, że miało to miejsca w niniejszej sprawie, ponieważ pan C., ekspert z urzędu kontrolnego, potwierdził to na rozprawie przed nią.
- 28 Izba Odwoławcza uściśliła ponadto, że dane zawarte w porównawczym zestawieniu odrębności mogły pochodzić wyłącznie z rezultatów uzyskanych w wyniku porównawczych prób z upraw przeprowadzonych na zgłoszonych odmianach i tych, które uważa się za najbardziej podobne. W tym względzie przede wszystkim wyjaśniła, że z uwagi na wpływ środowiska na przejawy cech nie można porównywać zgłoszonych odmian z udokumentowanymi i wcześniej zebranymi wynikami. Zgodnie bowiem z podstawową zasadą w kontekście porównawczych prób z upraw bezpośrednie porównanie zgłoszonej odmiany z odmianami referencyjnymi stanowi warunek wstępny przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Następnie Izba Odwoławcza wskazała, że okoliczność, iż takie bezpośrednie porównanie materiałów żywych zostało dokonane w niniejszej sprawie, została

potwierdzona przed rozprawą przez urzędnika dokonującego badania. Wreszcie Izba Odwoławcza doszła do wniosku, że CPVO i urząd kontrolny przeprowadzili prawidłową procedurę sprawdzającą zgodnie z protokołem z dnia 15 listopada 2001 r.

- 29 W odniesieniu do argumentu skarżącej polegającego na zarzucie, jakoby CPVO nie przekazało jej zarejestrowanych wyników prób porównawczych z uprawy, które miały miejsce w latach 2003 i 2004, pomimo kilku skierowanych w tym sensie wniosków o dostęp, Izba Odwoławcza uznała, że takie dane powinny być przechowywane przez urząd kontrolny. W związku z tym Komisja doszła do wniosku, że okoliczności związane z tą odmową dostępu nie były uzasadnione silną podstawą i że prawdopodobnie były wynikiem nieporozumienia między CPVO a urzędem kontrolnym.

Żądania stron

- 30 Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę tej decyzji poprzez orzeczenie unieważnienia wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin zarejestrowanej pod numerem ref. UE 15118;
- obciążenie CPVO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenienta.

- 31 CPVO wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami związanymi z postępowaniem;
- pomocniczo – na wypadek uwzględnienia skargi na decyzję Izby Odwoławczej CPVO, nakazanie, żeby CPVO pokryło jedynie koszty własne zgodnie z art. 190 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

- 32 Interwenient wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi w całości;
- obciążenie skarżącej kosztami interwenienta związanymi z postępowaniem;
- pomocniczo, oddalenie żądania zmiany zaskarżonej decyzji, przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej i obciążenie CPVO kosztami postępowania interwenienta.

Co do prawa

W przedmiocie dopuszczalności

- 33 We wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta i w duplice złożonej przed Sądem interwenient podnosi przede wszystkim, że skarga jest niedopuszczalna, ponieważ skarżąca nie oparła zarzutów swojej skargi na art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94 – która byłaby jedyną podstawą prawną dla celów unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.

- 34 Następnie interwenient uważa, że załączniki 15–18, po raz pierwszy przedstawione w replice, należy uznać za niedopuszczalne, ponieważ skarżąca nie przedstawiła powodów uzasadniających opóźnienie w przedstawieniu wspomnianych załączników.
- 35 Wreszcie interwenient zarzuca skarżącej, że nie przedstawiła repliki w sposób jasny i precyzyjny, naruszając w ten sposób wymogi wynikające z orzecznictwa. W szczególności podnosi ona, że argumenty przedstawione przez skarżącą nie zostały sformułowane logicznie i w sposób systematyczny, lecz że krzyżują się one ze sobą i nakładają się na siebie w taki sposób, że niemożliwe jest ustalenie z całą pewnością zasadniczej treści zarzutu, który skarżąca zamierza podnieść. Interwenient pozostawia zatem Sądowi rozstrzygnięcie, czy można uznać replikę za niedopuszczalną z uwagi na wspomniane powyżej braki.
- 36 W uwagach na piśmie przedłożonych w sekretariacie Sądu w dniu 20 czerwca 2017 r. w odniesieniu do dokumentu złożonego przez skarżącą na rozprawie przed Sądem, interwenient zakwestionował dopuszczalność dodatkowych dowodów dostarczonych przez skarżącą przy tej okazji z uwagi na to, że nie zostały przedłożone Izbie Odwoławczej.
- 37 Skarżąca podważa argumenty przedstawione przez interwenienta.
- 38 W pierwszej kolejności, jeśli chodzi o twierdzenie interwenienta dotyczące braku wyraźnego odniesienia do art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94, należy przede wszystkim zauważyć, że nie jest wymagane, aby strona wyraźnie przytaczała przepisy, na których opiera podnoszone zarzuty. Wystarczy, że przedmiot żądania tej strony i główne elementy stanu faktycznego i prawnego, na których opiera się żądanie, są przedstawione w skardze z wystarczającą jasnością [zob. wyrok z dnia 15 stycznia 2013 r., Gigabyte Technology/OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, niepublikowany, EU:T:2013:13, pkt 28 i przytoczone tam orzecznictwo]. Orzecznictwo to ma zastosowanie, mutatis mutandis, w przypadku błędu w brzmieniu przepisów, na których opierają się żądania skargi [zob. wyrok z dnia 15 stycznia 2013 r., Gigabyte Technology/OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, niepublikowany, EU:T:2013:13, pkt 27–30].
- 39 W każdym razie należy zauważyć, że skarżąca nie popełniła błędu, opierając swoją skargę przed Sądem na art. 263 TFUE i na art. 73 rozporządzenia nr 2100/94 a nie na art. 20 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia. Z brzmienia art. 20 i 73 rozporządzenia nr 2100/94 bowiem wynika, że podczas gdy pierwszy przepis określa przypadki, w których CPVO musi uznać wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin za nieważne, a także konsekwencje związane z takim unieważnieniem, drugi przepis ma zastosowanie w przypadku skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przed sąd Unii na decyzje izb odwoławczych. W związku z tym skarżąca słusznie oparła niniejszą skargę na art. 73 tego rozporządzenia. W związku z tym twierdzenie interwenienta dotyczące niedopuszczalności skargi z powodu braku wyraźnego odniesienia do art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94 należy odrzucić.
- 40 W drugiej kolejności, jeśli chodzi o twierdzenie interwenienta dotyczące braku jasności i precyzji repliki, należy go oddalić. Argument przedstawiony przez skarżącą w replice jest bowiem wystarczająco jasny i zrozumiały, co zresztą potwierdza fakt, że CPVO przedstawiło szczegółowe podsumowanie tej argumentacji, nie odniosło się jednak do potencjalnych problemów ze zrozumieniem.
- 41 Wreszcie Sąd przeanalizuje w dalszej kolejności użyteczność wypowiedzenia się w przedmiocie argumentu interwenienta dotyczącego domniemanej niedopuszczalności załączników 15–18, przedstawionych przez skarżącą po raz pierwszy w replice oraz dodatkowych dowodów dostarczonych przez skarżącą na rozprawie przed Sądem.

Co do istoty sprawy

W przedmiocie żądania pierwszego skarżącej, dotyczącego stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji

- 42 Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty. Po pierwsze, podnosi ona w istocie, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, że odmiana M 02205 różniła się od odmiany referencyjnej KW 043. Jej zdaniem zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 6 i 7 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ podstawowa przesłanka, że zgłoszona odmiana rośliny celem przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmiany rośliny powinna być „odrębna” od odmian referencyjnych, nie została spełniona w tym przypadku. Po drugie, skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza naruszyła zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, uznając, że CPVO może retroaktywnie zmodyfikować znaki używane do uzasadnienia przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin. W tym względzie skarżąca podnosi również naruszenie prawa, którego rzekomo dopuściła się Izba Odwoławcza w ramach wykładni art. 87 ust. 4 rozporządzenia nr 2100/94.
- 43 W trzeciej kolejności, w ramach trzeciego zarzutu skarżąca podnosi w istocie, że zaskarżona decyzja Izby Odwoławczej została wydana z naruszeniem zasady przejrzystości i prawa dostępu do dokumentów. W tym względzie opiera się ona na trzech zarzutach.
- 44 Po pierwsze, w świetle przedostatniej i ostatniej wersji porównawczego wykazu odrębności skarżąca podnosi, że obowiązek oparcia porównania zgłoszonej odmiany z odmianami referencyjnymi, na danych pochodzących z porównawczych prób upraw bezpośrednio porównywalnych został w tym przypadku naruszony.
- 45 Po drugie, skarżąca utrzymuje, że procedura kontrolna nie została przeprowadzona w sposób przejrzysty, ponieważ w toku postępowania administracyjnego i to pomimo kilku wniosków CPVO nie przekazało jej dokumentów dotyczących wyników porównawczych prób z upraw przeprowadzonych przez urząd kontrolny w latach 2003 i 2004 w celu sprawdzenia zgodności z obowiązkiem, o którym mowa w pkt 44 powyżej. Z tych samych powodów skarżąca podnosi naruszenie prawa dostępu do dokumentów.
- 46 Po trzecie, skarżąca zarzuca zasadniczo, że Izba Odwoławcza nie przeprowadziła niezbędnych weryfikacji, pomimo dowodów przedstawionych przez nią w odniesieniu do błędów popełnionych przez urząd kontrolny, lecz że zadowolili się ustnymi oświadczeniami pana C, zgodnie z którymi próby porównawcze w uprawie miały mieć miejsce w 2003 i 2004 r. Działając w ten sposób, Izba Odwoławcza naruszyła wymóg bezstronności wynikający z art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 47 W pierwszej kolejności należy zbadać zarzut trzeci skarżącej, a w szczególności części pierwszą i trzecią tego zarzutu.
- 48 Jak wskazano w pkt 44 powyżej, w ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdziła w szczególności, że przedostatnia i ostatnia aktualizacja porównawczego zestawienia odrębności wykazała, że odrębność odmiany M 02205 opierała się częściowo na danych zebranych poza porównawczymi próbami upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r. – wbrew obowiązującym przepisom, na podstawie których porównanie zgłoszonej odmiany z odmianami referencyjnymi nie powinno opierać się wyłącznie na danych z bezpośrednio porównawczymi próbami upraw.
- 49 Ścisłej rzecz ujmując, skarżąca ma wątpliwości co do pochodzenia cech, które zostały umieszczone do tych ostatnich wersji porównawczego zestawienia odrębności, w odniesieniu do odmiany referencyjnej KW 043. W tym względzie podnosi ona, że staranne badanie ocen w zakresie przejawów cech w tych ostatnich wersjach w odniesieniu do odmiany KW 043 wykazuje, że rzecone oceny w zakresie przejawów cech są identyczne z danymi zebranymi w oficjalnym opisie odmiany KW 043, takim jak

ustanowiony w 2002 r. w oparciu o porównawcze próby z upraw przeprowadzonych w 2000 i 2001 r. Tymczasem taki zbieg okoliczności byłby wysoce mało prawdopodobny, zwłaszcza w świetle faktu, że pory roku mogą mieć wpływ na ekspresję fenotypów.

- 50 Skarżąca wnioskuje stąd, że informacje wynikające z przedostatniej i ostatniej wersji porównawczego zestawienia odrębności dotyczącego odmiany referencyjnej KW 043 nie pochodziły bezpośrednio z porównywalnych prób upraw, ale zostały przejęte z oficjalnego opisu tej odmiany referencyjnej, takiego jak ustalony w momencie przyznania tej ostatniej wspólnotowego prawa ochrony odmian roślin.
- 51 Skarżąca nie podważa faktu, że porównawczych próby upraw miały miejsce w 2003 i 2004 r. Jednakże w ramach trzeciej części zarzutu skarżąca w szczególności zarzuca CPVO, że pomimo przedstawionych dowodów Izba Odwoławcza była usatysfakcjonowana z ustnych oświadczeń biegłego z urzędu kontrolnego – pana C. i nie dokonała żadnej najmniejszej weryfikacji dotyczącej domniemyanych błędów tego urzędu.
- 52 CPVO kwestionuje argumenty skarżącej. Przede wszystkim zdaniem tego urzędu skarżąca podnosi w istocie, że urząd kontrolny nie porównał bezpośrednio zgłoszonej odmiany z odmianami referencyjnymi. W tym względzie podnosi on, że wbrew argumentom przytoczonym przez skarżącą na rozprawie przed Izbą Odwoławczą biegły z urzędu kontrolnego, który przeprowadził analizę techniczną, potwierdził w niniejszej sprawie, że po pierwsze badanie odmiany M 02205 przeprowadzono zgodnie z protokołem z dnia 15 listopada 2001 r. oraz że po drugie zgłoszona odmiana została porównana z wszystkimi odmianami referencyjnymi w ramach dwóch kolejnych cykli prób upraw.
- 53 Ponadto CPVO podnosi, że Izba Odwoławcza nie miała żadnych powodów, by wątpić w wiarygodność oświadczeń złożonych przez pana C. podczas rozprawy odnośnie do badania technicznego oraz w szczególności potwierdzenia przez niego, że M 02205 porównano bezpośrednio, podczas porównawczych prób upraw, z wszystkimi innymi odmianami buraków.
- 54 Interwenient ze swej strony utrzymuje w istocie, że skarżąca twierdziła, nie wykazawszy tego, iż informacje zapisane w najnowszej wersji porównawczego zestawienia odrębności w odniesieniu do odmiany KW 043 nie pochodziły z porównawczych prób upraw w 2003 i 2004 r. Tymczasem z wyroku z dnia 21 maja 2015 r., Schröder/CPVO (C-546/12 P, EU:C:2015:332, pkt 57) wynika, że osoba domagająca się unieważnienia prawa do ochrony odmian roślin powinna przedstawić istotne dowody i okoliczności faktyczne mogące stanowić podstawę dla poważnych wątpliwości co do zgodności z prawem przyznania prawa do ochrony odmian roślin. Tak więc skarżąca nie przedstawiła dowodu, za co była odpowiedzialna.
- 55 W związku z tym należy przede wszystkim przypomnieć, że zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94 CPVO unieważnia wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, jeżeli ustalono, że w momencie przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin nie były spełnione przesłanki określone w art. 7 lub 10 rozporządzenia. Ponadto art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi: „Odmianę uważa się za odrębną, jeżeli odróżnia się wyraźnie przejawianymi właściwościami wynikającymi ze szczególnego genotypu lub kombinacji genotypów każdej innej odmiany, powszechnie znanej w dniu złożenia wniosku, określonym zgodnie z art. 51”.
- 56 Ponadto należy podkreślić, że Trybunał uściślił w tym względzie warunki związane w szczególności z odrębnością na mocy art. 6 wspomnianego rozporządzenia warunkami sine qua non przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Z tego względu w braku spełnienia tych warunków przyznane prawo do ochrony ma charakter bezprawny i w interesie ogólnym powinno ono zostać unieważnione (wyrok z dnia 21 maja 2015 r., Schröder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, pkt 52).

- 57 Trybunał orzekł również, że CPVO dysponowało szerokimi uprawnieniami dyskrecyjnymi, jeśli chodzi o unieważnienie ochrony odmian roślin w rozumieniu art. 20 rozporządzenia nr 2100/94. Zatem to tylko poważne wątpliwości co do okoliczności, czy warunki określone w art. 7 lub 10 tego rozporządzenia były spełnione w chwili badania przewidzianego w art. 54 i 55 wspomnianego rozporządzenia, mogą uzasadniać ponowne badanie odmiany chronionej w ramach postępowania w sprawie unieważnienia prawa na podstawie art. 20 rozporządzenia nr 2100/94 (zob. podobnie wyrok z dnia 21 maja 2015 r., Schröder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, pkt 56).
- 58 W tym kontekście osoba trzecia domagająca się unieważnienia prawa do ochrony odmian roślin powinna przedstawić istotne dowody i okoliczności faktyczne mogące stanowić podstawę dla poważnych wątpliwości co do zgodności z prawem przyznania prawa do ochrony odmian roślin udzielonego w następstwie badania przewidzianego w art. 54 i 55 wspomnianego rozporządzenia (zob. podobnie wyrok z dnia 21 maja 2015 r., Schröder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, pkt 57).
- 59 W związku z tym do skarżącej należało przedstawienie, na poparcie wniosku o unieważnienie, istotnych dowodów lub okoliczności, które mogłyby budzić poważne wątpliwości Izby Odwoławczej co do zgodności z prawem ochrony odmiany roślin przyznanej w niniejszym przypadku.
- 60 W konsekwencji należy zbadać, czy dowody przedstawione przez skarżącą w tym względzie przed Izbą Odwoławczą były wystarczające, aby wzbudzić poważne wątpliwości u niej i czy w związku z tym mogły uzasadniać ponowną analizę odmiany M 02205 w postępowaniu w sprawie unieważnienia na podstawie art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94.
- 61 W celu udzielenia odpowiedzi na to pytanie należy najpierw sprawdzić wymogi postawione przez analizowane przepisy w odniesieniu do sporządzania ocen w zakresie przejawów cech, na których opiera się wniosek, czy odmiana jest odrębna, czy też nie. Następnie należy zbadać, czy argumenty podniesione przez skarżącą w tym względzie mogły budzić poważne wątpliwości Izby Odwoławczej. Wreszcie należy zbadać, czy Izba Odwoławcza prawidłowo wypełniła swoje zobowiązania w obliczu tak poważnych wątpliwości.
- 62 Po pierwsze, jeśli chodzi o wymogi ustanowione przez przepisy podlegające zastosowaniu w niniejszej sprawie, należy zauważyć, że zgodnie z art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 2100/94 przeprowadzanie badania technicznego jest zgodne z wytycznymi dotyczącymi badania wydanymi przez radę administracyjną lub z instrukcjami wydanymi przez CPVO. W tym względzie należy podkreślić, że szerokie uprawnienia dyskrecyjne, które przysługują CPVO przy wykonywaniu swoich zadań nie mogą mu pozwolić na uchylenie się od obowiązku przestrzegania przepisów technicznych regulujących przebieg badań technicznych bez naruszania obowiązku dobrej administracji oraz ciężącego na nim obowiązku staranności i bezstronności. Co więcej, ich wiążący charakter, również dla CPVO, jest potwierdzony w art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 2100/94, który wprowadza wymóg przeprowadzania badania technicznego zgodnie z tymi przepisami (wyrok z dnia 8 czerwca 2017 r., Schniga/CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, pkt 79).
- 63 W tym względzie należy po pierwsze podkreślić, że zgodnie z wyżej wspomnianym art. 56 ust. 2 CPVO przyjęło protokół z dnia 15 listopada 2001 r. w celu ustalenia zasad przewodnich analizy technicznej i warunki rejestracji odmian należących w niniejszej sprawie do gatunku buraka *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll*. Zgodnie z pkt III 2, zatytułowanym „Materiał do zbadania” (material to be examined) i pkt III 5, zatytułowanym „Wzory próbne i warunki uprawy” (trial designs and growing conditions) tego protokołu, odmiany zgłoszone i referencyjne należy porównać bezpośrednio w uprawie przez co najmniej dwa kolejne niezależne cykle wzrostu. Ponadto w zaskarżonej decyzji sama Izba Odwoławcza podkreśliła, jak ważne jest spełnienie tego wymogu, który zgodnie ze swoim brzmieniem stanowi warunek wstępny przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. (zob. pkt 28 powyżej).

- 64 Wynika z tego, że oceny w zakresie przejawów cech, na podstawie których ustalono odrębność zgłoszonej odmiany, muszą odpowiadać ocenom uzyskanym z porównawczych prób upraw przeprowadzonych w ciągu dwóch lat następujących po złożeniu wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin zgłoszonej odmiany.
- 65 Po drugie, jeśli chodzi o argumenty podniesione przez skarżącą, to z akt sprawy wynika, że przed Izba Odwoławczą ta ostatnia argumentowała, że fakt, iż oceny w zakresie przejawów cech przyznane odmianie KW 043 w porównawczym zestawieniu odrębności były identyczne jak w oficjalnym opisie tej odmiany, stanowiły wsparcie dla hipotezy, że oceny te pochodziły z tego oficjalnego opisu, a nie z porównawczych prób upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r. w celu wspólnotowej ochrony odmiany M 02205. Ponadto na podstawie konkretnych przykładów opartych na oficjalnych opisach innych odmian skarżąca starała się wykazać, że prawdopodobieństwo, iż dana odmiana buraka cukrowego uzyska te same oceny w różnych latach jest bardzo małe.
- 66 W tym względzie należy stwierdzić, że jak podkreślono w pkt 18 i 19 powyżej, o ile skarżąca kilkakrotnie wnioskowała o dostęp do dokumentów dotyczących odmiany M 02205, w tym wyników porównawczych prób upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r., o tyle te ostatnie nie zostały jej przekazane przez CPVO do dnia 2 marca 2015 r., tj. w terminie następującym po dniu, w którym Izba Odwoławcza wydała zaskarżoną decyzję. Należy zatem stwierdzić, że skarżąca nie mogła oprzeć się na dowodach innych niż te, które przedstawiła przed CPVO, a mianowicie na porównaniu danych znajdujących się w porównawczym zestawieniu odrębności z danymi zarejestrowanymi w odpowiednich oficjalnych opisach odmian M 02205 i KW 043 jak również – dla celów zobowiązania – z danymi zaczerpniętymi z oficjalnych opisów innych odmian.
- 67 Ponadto skarżąca mogła zasadnie powołać się przed Izba Odwoławczą na liczne błędy dokonane w porównawczym zestawieniu odrębności, takich jak błędy wskazane w pkt 5–15 powyżej, co doprowadziło do kilku korekt zestawienia, które to błędy mogły również budzić poważne wątpliwości w ocenie Izby Odwoławczej, przynajmniej w odniesieniu do wiarygodności ocen w zakresie przejawów cech odpowiadających tym, które zostały zawarte w porównawczym zestawieniu odrębności. Ponadto okoliczność, że korekty te zostały dokonane z opóźnieniem, mogłaby naturalnie – jak zasadniczo podkreśliła skarżąca przed Izba Odwoławczą – pogłębić te wątpliwości.
- 68 Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że skarżąca dostarczyła Izbie Odwoławczej istotne fakty wystarczające, aby wzbudzić poważne wątpliwości co do okoliczności, że dane wykorzystane dla odmiany referencyjnej KW 043 zostały zaczerpnięte z oficjalnego opisu tej odmiany. Tak więc Izba Odwoławcza miała obowiązek zweryfikować zasadność tego twierdzenia i wyciągnąć konsekwencje względem skargi skarżącej.
- 69 Ponadto należy dodać, że w swoich odpowiedziach na pytania Sądu zadane na piśmie CPVO uznało, że oceny w zakresie przejawów cech dla odmiany KW 043, takie jak te wprowadzone w przedostatniej i ostatniej wersji porównawczego zestawienia odrębności, nie odpowiadały danym zebrany w ramach porównawczych prób upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r., lecz zostały zaczerpnięte z oficjalnego opisu odmiany KW 043.
- 70 Po trzecie, jeśli chodzi o kwestię, czy Izba Odwoławcza prawidłowo wywiązała się ze swoich obowiązków w sytuacji takich wątpliwości, to należy w pierwszej kolejności przypomnieć, że zadanie CPVO cechuje się złożonością naukową i techniczną warunków rozpoznawania wniosków o ochronę wspólnotową, tak iż należy przyznać mu zakres swobodnego uznania przy wykonywaniu jego zadań (zob. wyrok z dnia 19 grudnia 2012 r., Brookfield New Zealand i Elaris/CPVO i Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo). Ten szeroki zakres uprawnień obejmuje w szczególności sprawdzenie odrębnego charakteru odmiany w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94 (zob. wyrok z dnia 8 czerwca 2017 r., Schniga/CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 71 W drugiej kolejności, CPVO jako organ Unii Europejskiej podlega zasadzie dobrej administracji, zgodnie z którą do niego należy badanie w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych elementów wniosku o przyznanie wspólnotowej ochrony i zebranie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych koniecznych dla wykonywania przez niego swobodnego uznania. Ponadto powinien on upewnić się co do prawidłowego przebiegu i skuteczności prowadzonego przez niego postępowania (zob. wyrok z dnia 8 czerwca 2017 r., Schniga/CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 72 W trzeciej kolejności należy przypomnieć, że art. 76 rozporządzenia nr 2100/94 stanowi, że „[w] postępowaniu przed [CPVO] może on badać stan faktyczny z urzędu w zakresie, w jakim podlega on badaniu na podstawie art. 54 i 55”.
- 73 Wreszcie należy stwierdzić, że Trybunał orzekł, iż na mocy art. 51 rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2009 z dnia 17 września 2009 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed CPVO (Dz.U. 2009, L 251, s. 3), do postępowania odwoławczego stosuje się *mutatis mutandis* przepisy odnoszące się do postępowania wszczętego przed CPVO (wyrok z dnia 21 maja 2015 r., Schröder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, pkt 46).
- 74 Zatem z jednej strony zasada badania stanu faktycznego z urzędu obowiązuje także w takim postępowaniu przed Izbą Odwoławczą (wyrok z dnia 21 maja 2015 r., Schröder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, pkt 46). Z drugiej strony Izba Odwoławcza jest również związana zasadą dobrej administracji, zgodnie z którą obowiązkiem jej jest uważne i bezstronne zbadanie wszystkich faktów i przepisów prawnych mających znaczenie dla sprawy przed nią.
- 75 W niniejszej sprawie Izba Odwoławcza ograniczyła się do zajęcia stanowiska w kwestii, czy testy porównawcze z upraw miały miejsce w 2003 i 2004 r. – okoliczność ta została potwierdzona przez eksperta z urzędu, pana C., na rozprawie przed nią. Tymczasem, jak wynika z pkt 25 powyżej, z uzasadnienia odwołania skarżącej do Izby Odwoławczej jasno wynika, że w żaden sposób nie podważyła ona samego istnienia badań porównawczych z upraw, ale dokładniej, okoliczność, iż odrębność odmiany M 02205 została ustalona na podstawie wyników wspomnianych badań. Ponadto należy zauważyć, że z zaskarżonej decyzji lub z protokołu rozprawy przed Izbą Odwoławczą nie wynika, że pan C został przesłuchany na tej rozprawie odnośnie do kwestii innej niż ta dotycząca procedury, którą urząd kontrolny zwykle stosuje w celu porównania buraka cukrowego.
- 76 W związku z tym, w obliczu takiego stanowiska, którego zasadność została następnie potwierdzona przez CPVO przed Sądem, twierdzenia eksperta z urzędu kontrolnego potwierdzające istnienie testów porównawczych w 2003 i 2004 r. mogło oczywiście okazać się niewystarczające, aby Izba Odwoławcza uznała, że warunek odróżnienia został wykazany na podstawie danych zgodnych z obowiązującymi przepisami technicznymi i odrzuciła odwołanie skarżącej.
- 77 Wręcz przeciwnie, na mocy art. 76 rozporządzenia nr 2100/94 interpretowanego w świetle orzecznictwa wspomnianego w pkt 74 powyżej, spoczywał na nim obowiązek skorzystania z szerokich uprawnień do prowadzenia dochodzenia w celu zweryfikowania pochodzenia ocen w zakresie przejawów cech odmiany referencyjnej KW 043 zawartych w przedostatniej i definitywnej wersji porównawczego zestawienia odrębności i wyciągnięcia stąd konsekwencji. Zgodnie z zasadą dobrej administracji ustanowioną w art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych na Izbie Odwoławczej spoczywa obowiązek zbadania w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności dla dokonania oceny ważności wspólnotowego prawa do ochrony, o którego unieważnienie wnoszono, i zebrania wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych koniecznych dla wykonywania przez niego swobodnego uznania (zob. wyrok z dnia 8 czerwca 2017 r., Schniga/CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, pkt 84).

- 78 W związku z tym do Izby Odwoławczej należało zapewnienie, żeby w chwili wydania zaskarżonej decyzji miała wszystkie istotne elementy, a mianowicie w szczególności wyniki porównawczych prób z upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r. w celu dokonania oceny, na podstawie odpowiednich danych, czy ocena odrębności odmiany M 02205 w porównaniu do odmiany referencyjnej KW 043 została dokonana zgodnie z obowiązującymi przepisami technicznymi.
- 79 Tymczasem należy zauważyć, że CPVO przyznało na rozprawie przed Sądem, iż w momencie wydania zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza nie dysponowała wynikami badań z porównawczych prób upraw z 2003 i 2004 r. Dane te zostały nadesłane do CPVO dopiero po przyjęciu zaskarżonej decyzji.
- 80 Wynika stąd, że nie przeprowadzając odpowiedniego badania w celu upewnienia się, że odrębność odmiany M 02205 w porównaniu z odmianami referencyjnymi została ustalona na podstawie danych uzyskanych w wyniku porównawczych prób upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r., Izba Odwoławcza nie wywiązała się prawidłowo ze swoich obowiązków.
- 81 Wniosku tego nie podważają argumenty przytoczone przez CPVO.
- 82 W pierwszej kolejności, w ramach odpowiedzi na pytania Sądu na piśmie, CPVO opiera się na argumentach dotyczących, z jednej strony, kolejnych ocen nadanych kryterium „długość korzenia”, takich, jakie wynikają z metody obliczania opartej na teście zwanym „najmniej znaczącą różnicą”, po raz pierwszy przedstawionej na etapie postępowania przed Sądem, oraz z drugiej strony faktu, że w każdym razie odmiany M 02205 i KW 043 są bezdyskusyjnie odrębne, na podstawie uzyskanych wyników w następstwie porównawczych prób upraw z 2003 i 2004 r., a to w świetle charakteru „koloru blaszki”.
- 83 W zakresie, w jakim argumenty te zmierzają do kontroli legalności zaskarżonej decyzji, wystarczy przypomnieć, że zgodność z prawem zaskarżonych aktów można oceniać jedynie na podstawie faktów i przepisów prawnych, na podstawie których została wydana, tak że Sąd nie może podzielić stanowiska CPVO sprowadzającego się do zastąpienia uzasadnienia zaskarżonej decyzji (zob. wyrok z dnia 12 listopada 2013 r., North Drilling/Rada, T-552/12, niepublikowany, EU:T:2013:590, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo). Ponieważ argumenty te dotyczą kompetencji Sądu o charakterze reformatoryjnym należy przypomnieć, że wykonywanie kompetencji o charakterze reformatoryjnym powinno ograniczyć się zasadniczo do sytuacji, w których Sąd, po przeprowadzeniu kontroli oceny dokonanej przez Izbę Odwoławczą, jest w stanie określić na podstawie elementów stanu faktycznego i prawnego, jakie zostały ustalone, decyzję, jaką powinna była wydać Izba Odwoławcza [zob. wyrok z dnia 18 września 2012 r., Schröder/CPVO – Hansson (LEMON SYMPHONY), T-133/08, T-134/08, T-177/08 i T-242/09, EU:T:2012:430, pkt 250 i przytoczone tam orzecznictwo]. Tymczasem, ponieważ Izba Odwoławcza nie dokonała oceny metody obliczania opartej na teście zwanym „najmniej znaczącą różnicą” ani wyników uzyskanych wskutek porównawczych prób upraw w 2003 i 2004 r., do Sądu nie należy dalsze postępowanie odnośnie do oceny tych argumentów w ramach swoich kompetencji reformatoryjnych.
- 84 Ponadto, jeśli chodzi o cechę „barwa blaszek”, to należy zauważyć, że ten argument CPVO jest sprzeczny ze stwierdzeniem, które urząd ten sformułował wcześniej – wspomnianym w pkt 8 powyżej – zgodnie z którym cecha „barwa blaszek” była nieistotna w celu wykazania przesłanki odrębności zgłoszonej odmiany. Te argumenty CPVO muszą w każdym razie zostać oddalone.
- 85 W drugiej kolejności wymóg określony w pkt 63 powyżej nie może zostać podważony w drodze argumentu CPVO, zgodnie z którym z uwagi na „spójność” oceny dostarczone w porównawczych zestawieniach odrębności w odniesieniu do odmian referencyjnych należy zaczerpnąć z oficjalnych opisów takich odmian.

86 W konsekwencji części pierwsza i trzecia zarzutu trzeciego są zasadne. W związku z tym należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, bez konieczności zajmowania przez Sąd stanowiska w przedmiocie pozostałych argumentów i zarzutów podniesionych przez skarżącą na poparcie jej pierwszego żądania.

W przedmiocie żądania drugiego skarżącej, dotyczącego zmiany zaskarżonej decyzji

87 W ramach drugiego żądania skarżąca wnosi do Sądu o zmianę decyzji Izby Odwoławczej i o uznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin zarejestrowanego pod numerem ref. UE 15118 za nieważne.

88 CPVO i interwenient kwestionują możliwość zmiany zaskarżonej decyzji przez Sąd w niniejszej sprawie. Ponadto CPVO kwestionuje właściwość samego Sądu do zajęcia stanowiska w przedmiocie drugiego żądania skarżącej. W swojej opinii, w zakresie, w jakim ocena odrębności odmiany roślin na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 2100/94 charakteryzuje się złożonością pod względem technicznym i naukowym i może uzasadniać ograniczenie zakresu kontroli sądowej, żądanie skarżącej dotyczące zmiany zaskarżonej decyzji należy uznać za niedopuszczalne.

89 Na wstępie należy zauważyć, że mając na uwadze jednoznaczne sformułowanie art. 73 ust. 3 rozporządzenia nr 2100/94, Sąd jest właściwy nie tylko do stwierdzenia nieważności, ale także do zmiany zaskarżonej decyzji.

90 Na tej podstawie trzeba przypomnieć, że przyznana Sądowi kompetencja o charakterze reformatoryjnym nie skutkuje przyznaniem mu uprawnienia do zastąpienia własną oceną oceny dokonanej przez Izbę Odwoławczą CPVO, a tym bardziej do dokonania oceny, w przedmiocie której rzeczona Izba Odwoławcza nie przedstawiła jeszcze swojego stanowiska (zob. analogicznie wyrok z dnia 21 lipca 2016 r., *Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/EUIPO*, C-226/15 P, EU:C:2016:582, pkt 67 i przytoczone tam orzecznictwo).

91 Wykonanie kompetencji o charakterze reformatoryjnym powinno w konsekwencji ograniczyć się zasadniczo do sytuacji, w których Sąd, po przeprowadzeniu kontroli oceny dokonanej przez Izbę Odwoławczą, na podstawie ustalonych elementów stanu faktycznego i prawnego jest w stanie określić, jaką decyzję powinna była wydać Izba Odwoławcza (zob. podobnie wyrok z dnia 18 września 2012 r., *LEMON SYMPHONY*, T-133/08, T-134/08, T-177/08 i T-242/09, EU:T:2012:430, pkt 250 i przytoczone tam orzecznictwo).

92 Tymczasem w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza ograniczyła się do zajęcia stanowiska w kwestii, czy testy porównawcze w uprawie miały miejsce w 2003 i 2004 r. Izba Odwoławcza nie zbadała natomiast twierdzenia skarżącej, w myśl którego charakter odróżniający odmiany M 02205 został ustalony na podstawie danych dotyczących odmiany referencyjnej KW 043 wynikających z jej oficjalnego opisu a nie na podstawie wyników uzyskanych po porównawczych próbach upraw przeprowadzonych w 2003 i 2004 r.

93 W świetle powyższego należy stwierdzić, że sam Sąd nie może dokonać takiej oceny. W związku z tym sprawa musi zostać przekazana do Izby Odwoławczej, aby Izba Odwoławcza mogła, w świetle powyższych powodów podjąć decyzję w sprawie odwołania skarżącej od decyzji CPVO odrzucającej jej wniosek o unieważnienie. W związku z powyższym drugie żądanie skarżącej dotyczące zmiany zaskarżonej decyzji należy oddalić.

94 W świetle tych rozważań nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie dopuszczalności załączników 15–18, które skarżąca przedstawiła po raz pierwszy w replice, oraz dodatkowych dowodów dostarczonych przez skarżącą podczas rozprawy przed Sądem.

W przedmiocie kosztów

- 95 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 96 W niniejszej sprawie CPVO i interwenient przegrali sprawę w zasadniczym zakresie. Ponieważ skarżąca zażądała jedynie obciążenia CPVO kosztami postępowania, należy, po pierwsze, obciążyć go, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżącą, a, po drugie, zdecydować, że interwenient pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) z dnia 26 listopada 2014 r. (sprawa A 010/2013).**
- 2) **W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.**
- 3) **CPVO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Aurora Srl.**
- 4) **SESVanderhave NV pokrywa własne koszty.**

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 23 listopada 2017 r.

Podpisy